Aº. 1846. Nº. 21.

ARNHEMSCHE COURANT

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Vrijdag* en *Zaturdag*, is ƒ 5 in de drie maanden

WOENSDAG 28 JANUARI.

De prijs der Advertentiën is 10 cents voor vijf regels, ƒ 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelrecht voor elke plaatsing.

Ontwerp van wet, betreffende de ondersteuning van behoeftigen.

III.

Voor het domicilie van onderstand is bij het ontwerp de geboorteplaats van den behoeftige aangewezen. De wet van november 1840 neemt dit als hoofdbeginsel ook aan, maar bepaalt tevens, dat dit domicilie verlegd wordt naar de plaats, waar iemand gedurende vier jaren onafgebroken gewoond en de hem opgelegde lasten voldaan heeft. Dat deze laatste bepaling aan de eene zijde aanleiding gaf, om huisgezinnen, die men anders zou hebben afgewezen, vóór het verloop der vier jaren in bedeeling op te nemen; en aan den den anderen kant; om heimelijk de huisgezinnen, die hier armlastig waren, elders gedurende vier jaren te ondersteunen, opdat zij daar hun domicilie van onderstand mogten verkrijgen, — is onbetwistbaar. Dat zij tot menigvuldige geschillen aanleiding heeft gegeven en gedurig de beslissing van gedeputeerde staten noodig gemaakt heeft, is eene bekende zaak. Het verwondert ons dan ook niet, dat alle collegiën van gedeputeerde staten zich met het voorstel der regering, om geen ander domicilie, dan dat der geboorteplaats, te erkennen, hebben vereenigd. Het zal hun veel gemak geven; en voorzeker, eene bepaling, die bijna dagelijks een geschil doet ontstaan, kan geene goede bepaling zijn.

Wij kunnen, echter, daarom niet zoo geheel onze goedkeuring aan het tegenwoordig ontwerp geven, vooral wanneer wij de bepaling omtrent dat domicilie van onderstand in verband beschouwen met het beginsel, om uitgaven, zoo veel mogelijk, aan de liefdadigheid der kerkelijke gemeenten op te dragen.

Wat toch zal het noodzakelijk gevolg dezer bepaling zijn? Dat de gevallen, waarin restitutie gevraagd zal kunnen worden, zeer zullen toenemen. Om hierin vooraf eenige berekening te maken, zou het niet onbelangrijk zijn, indien men in eenige gemeenten onderzocht, bij welk gedeelte van het aantal huwelijken, dat in een jaar gesloten wordt, of de bruidegom, of de bruid niet geboren is in de plaats, waar het huwelijk wordt gesloten.

Indien men aanneemt, dat, bij het sluiten van het huwelijk, het jongepaar zijne woonplaats vestigt, dat, onder de lagere standen gewoonlijk, alleen gebrek aan bestaan doet verhuizen, en dat men dan nog zeer zeldzaam weer naar zijne geboorteplaats verhuist, — dan zullen van die huisgezinnen, die later tot armoede vervallen, of man of vrouw zich meestal in eene andere gemeente bevinden, dan waarin zij geboren zijn.

Wat zal nu daarvan het gevolg wezen? Dat een groot deel der uitgaven van de diaconiën zal bestaan in vergoedingen aan andere gemeenten, voor bedeelingen, daar uitgereikt aan personen, die hier geboren zijn, maar vóór jaren naar elders zijn vertrokken en die ligt niemand hier meer kent. Zou men denken, dat het een geschikt middel is, om de liefdadigheid op te wekken, als de overtuiging geworteld is, dat van elke gift, die men geeft, het derde of vierde deel bestemd is, om in andere gemeenten voor behoeftigen besteed te worden? Wij gelooven het tegendeel.

Men zegge niet, dat, daarentegen, ook de inkomsten der diaconiën zeer vermeerderen zullen door de restitutiën, die zij van andere plaatsen ontvangen. Dit moge waar zijn, voor zoo ver dit de steden, en vooral de grootere steden, betreft, — op het platte land is zulks zeker het geval niet. Wij gelooven, dat de regering volkomen gelijk had, toen zij stelde, dat de verhuizing van het platte land naar de steden veel grooter is dan omgekeerd; en daardoor zal dan juist daar, waar men het best kan nagaan aan wie en hoe de giften besteed worden, het meest aan restitutiën betaald en de liefdadigheid geknakt worden door het denkbeeld, dat vreemde gemeenten een deel der giften zullen genieten, die men liever aan de armen, die men bij zich heeft, zag uitgedeeld.

De wet, die den onderstand zoo veel mogelijk op de liefdadigheid der kerkelijke armbesturen wil laten aankomen, moet dan ook geene bepalingen in zich opnemen, die de zucht tot weldadigheid kunnen uitdooven.

Ligt werpt men ons tegen, dat die restitutiën zoo velen niet behoeven te zijn, dewijl aan de armbesturen, daarmede bedeeld, het regt is gegeven, om den behoeftige naar zijne geboorteplaats te doen vervoeren. Hiertoe komt men echter niet altijd bekwaam, want de behoeftige heeft op het oogenblik, dat hij voor de eerste maal de aanvraag om ondersteuning doet in zijne woonplaats, nog eenige verdiensten, zoodat hij daar slechts met eene geringe gift behoeft ondersteund te worden, terwijl hij in de hem vreemd geworden geboorteplaats niets te verdienen zou vinden en dus belangrijker ondersteuning noodig zou hebben.

Wij vreezen, bovendien, dat van deze bepaling een ander misbruik zal worden gemaakt; men zal er, namelijk, een middel in vinden, om zich aan de bedeeling te onttrekken.

Er zijn verscheidene armen, die des zomers in hunne eigene behoefte kunnen voorzien, maar des winters eenen geringen onderstand behoeven. Wanneer de diaconie hunner geboorteplaats van die der woonplaats de opzending vordert, zal het dikmaals zijn in de hoop, dat de behoeftige, die dan toch eenig bestaan heeft, dat niet zal wegwerpen en dus liever wat gebrek zal lijden of de bijzondere liefdadigheid zal inroepen, dan naar zijne geboorteplaats overkomen.

De bepaling der wet van 1818, die het domicilie van onderstand door eene vierjarige woning overbrengt, heeft dit gunstig gevolg, dat de meeste armen bedeeld worden in de plaats hunner inwoning, waar zij bij de uitdeelers der liefdegaven bekend zijn. Er wordt dus niet te ruim gegeven, hetgeen, bij het vermoeden, dat men het gegevene op eene andere gemeente kan verhalen, zoo ligt plaats grijpt, en er wordt niet te weinig gegeven, omdat men zich van de behoeften kan vergewissen.

Ten gevolge der wet van 1818 zijn de gelden, die elders wegens uitgereikte bedeelingen betaald worden, betrekkelijk gering, en men kan zeggen, dat de gemeente, die geeft, inderdaad geeft voor de armen, die zij in haar midden bezit.

Indien de moeijelijkheden, die deze bepaling heeft opgeleverd, uit den weg zijn te ruimen, zouden wij daaraan de voorkeur geven boven die, welke voorwaardelijk de geboorteplaats als domicilie van onderstand aanwijst.

In een volgend artikel zullen wij gelegenheid hebben, deswege onze denkbeelden mede te deelen.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 23 jan. Den 26sten december had te Kaïro de plegtige voltrekking van het huwelijk der dochter des onderkonings met *Kiamil*-pacha plaats. Bij deze gelegenheid zag men voor het eerst de hoofden des islams, de ulema's en scheiks, met den onderkoning, die echter veel moeite had hen zoover te brengen, in den schouwburg verschijnen. Bij de huwelijksplegtigheden, anders in het Oosten nimmer toegankelijk voor christenen, waren nu mevrouw *Barrot*, de echtgenoot van den Franschen consul-generaal, en meer andere dames tegenwoordig. Eerst den 26sten arriveerde *Mehemed*-bey, adjudant des sultans, met geschenken van wege den sultan en der sultane *Valide*, voor den onderkoning en de nieuw gehuwden. Op den avond vóór de bruiloft was de geheele katholieke geestelijkheid bij den onderkoning der tafel genoodigd, die de heeren in zijn bijzonder rijtuig liet afhalen.

— Een brief van de Poolsche grenzen, bevat tijdingen uit den Kaukasus, loopende tot 20 december. Men leest uit dezelve, dat de bergbewoners op den linkervleugel der Russische linie, des nachts en bij verrassing, twee forten ingenomen en verwoest hebben. Het Russische garnizoen, bestaande uit 800 — 1200 man, werd gedeeltelijk in de pan gehakt, gedeeltelijk gevangen genomen. Ook de aanvallers moeten groote verliezen geleden doch in de veroverde vestingen eenen grooten voorraad van wapenen en ammunitie gevonden hebben. Het schijnt al verder uit dit berigt, dat *Schamyl* de grootste bedrijvigheid ontwikkelt en nog in den loop van dezen winter eene grootere onderneming tegen de Russen in zijn schild voert; hulstgenoemden schijnen echter van zijne voornemens onderrigt te zijn; ten minste heeft vorst *Woronzow* bevelen gegeven tot maatregelen van voorzorg, die in dit jaargetijde iets ongewoons zijn.

PRUISSEN.

Berlijn, 22 jan. Aangaande de zamenzwering in het Posensche bezitten wij thans een officiëel berigt. Het *Amtsblatt* der koninklijke regering te Bromberg behelst, namelijk, in het nummer van den 16den dezer, de volgende bekendmaking: »De liefde en trouwe verknochtheid jegens en aan den koning, onzen heer, en de geest voor orde, gelijk mede de eerbied voor de wet, welke, zoo als overal de militaire magt, ook in dit bataljons-district, de leden van den landweer kenschetst, heeft onlangs gelegenheid gehad, zich op eene eervolle wijze te openbaren. Men heeft, namelijk, aan onderscheidene leden van den landweer, van Poolsche afkomst, *onder het zegel der geheimhouding*, strafbare voorstellen gedaan en hen daartoe trachten te verleiden. Doch juist deze mannen hebben, gedachtig aan hunnen pligt, dat aanzoek met verachting van de hand te gewezen en hunne militaire en civiele overheid dat misdadig plan medegedeeld. De hooge militaire overheid heeft den koning hiervan onderrigt en ten gevolge is het kabinetsbevel van 9 december des vorigen jaars uitgevaardigd geworden en zijn er eereteekenen en beloonfingen aan hen, die zich ten deze verdienstelijk hebben gemaakt, uitgereikt geworden.

— Volgens de *Weser Zeitung* bevestigt het zich, dat, naar aanleiding van het bezoek des konings van Pruissen te Kopenhagen, weder opgevatte onderhandelingen, omtrent den Sond-tol, thans tot eene eindbeslissing gerijpt hebben. Het in 1818 voor den tijd van twintig jaren gesloten en sedert 1838 stilzwijgend hernieuwde traktaat tusschen Pruissen en Denemarken, is op nieuw vastgesteld en tot op het einde des jaars 1851 geratificeerd. Tevens zijn aan dit traktaat als bij-bepalingen gevoegd de voordeelen en concessiën, die tot dit tijdstip door Denemarken toegestaan zijn, doch welke vrij denkbeeldige tol-reductiën, met name opzigtens het katoen, inzonderheid, blijken.

ENGELAND.

London, 24 jan. In de zitting van het Hoogerhuis van gisteren deed graaf *Home* een voorstel tot een adres van antwoord op de troonrede, hetwelk door lord *de Ros* werd ondersteund.

De hertogen *van Richmond* en *van Wellington*, lord *Stanley*, de markies *van Lansdowne*, lord *Brougham*, graaf *Malmesbury*, graaf *Radnor* en de hertog *van Beaufort* voerden achtervolgelijk het woord. Lord *Stanley* verklaarde, dat eene der redenen, waarom hij uit het kabinet was getreden, daarin lag, dat hij het niet eens was met zijne ambtgenoten omtrent den graad van bescherming, dien men aan den landbouw behoorde te verleenen; het zou strijdig met zijn geweten en zijne eer zijn geweest, den maatregel te ondersteunen, dien het ministerie wil voorstellen, en derhalve had hij zich genoopt geacht, zijne bediening neder te leggen. De hertogen *de Beaufort* en *van Richmond*, alsmede de markies *van Salisbury* verklaarden, dat zij de noodzakelijkheid niet konden inzien van eene verdere wijziging in het stelsel van de beschermende regten. Eindelijk werd tot het adres besloten en de zitting tot zaturdag verdaagd.

In het Lagerhuis gaf sir *R. Peel* kennis, dat hij maandag aan het huis zou voorstellen de benoeming van een comité, ten einde te onderzoeken op welke wijze het huis, gedurende deze zitting, de spoorwegzaken zou behandelen en dat hij dingsdag, in eene vergadering van het huis in comité, de bedoelingen van het ministerie zou bloodleggen met betrekking tot deszelfs handels-politiek.

Lord *Francis Egerton* deed het voorstel tot het adres van antwoord. Sir *R. Peel* betoogde door verscheiden statistieke opgaven, dat de proeven, die genomen waren gedurende de laatste drie jaren, bewezen hadden, dat de afschaffing der beschermende regten, zoo wel voor den producent als voor de schatkist voordeelig was geweest. Hij ging vervolgens over tot de mededeeling van de redenen, waarom zijn vorig kabinet was ontbonden. Eene der voornaamste redenen was de aardappelen-ziekte in Ierland, welke hij beschouwde, zulk eene groote ramp te zijn, dat zij de krachtdadigste tusschenkomst der regering vereischte. Dien ten gevolge had hij aan zijne ambtgenooten voorgesteld, hetzij een besluit uit te vaardigen, tot schorsing van de werking der graanwetten, of eene vroegere bijeenroeping van het Parlement, om over die wetten te beraadslagen. Lord *Stanley* verschilde met hem in gevoelen nopens de uitgebreidheid der aardappelen-ziekte en was tegen elke tusschenkomst, zoo wel van het Parlement als van de regering.

Ten gevolge van dit verschil van gevoelen, had zijne lordschap zijn ontslag genomen; aangezien nu meerdere leden met den edelen lord thans eensgezind dachten en hij (sir *R. Peel*) aldus de minderheid in het kabinet had, had hij het van zijnen pligt geacht, zijne bediening neder te leggen. Vervolgens gaf hij een overzigt van de verschillende omstandigheden, die daarop gevolgd waren en alliepen met het mislukken der pogingen van lord *John Russell*, om een kabinet zamen te stellen, waarop hij tot het bestuur was teruggekeerd. Met veel energie wederlegde hij vervolgens het vermoeden, als zoude hij een minister zijn, door de arristocratie benoemd. Hij verklaarde, dat hij zoo weinig met de magt was ingenomen, dat hij er gaarne afstand van wilde doen; maar dat, zoo lang als hij minister was, hij het gezag zou handhaven, in weerwil van de aanmatigingen, van wie het ook zijn.

— In de zitting van gisteren is door lord *John Russell* aan den heer *Peel* afgevraagd, of de onderhandelingen met de Vereenigde Staten voortgezet worden, sedert dat de president dier staten een voorstel tot vergelijk had gedaan. Hij vermoedde, dat hetzelve, als onaannemelijk, was verworpen. Hij hoopte, dat de verhooging van den invoerrecht, waarop de koningin in de troonrede had gezinspeeld, veroorzaakt was veer door de vermeerdering der koloniën, dan wel door eenige vrees voor oorlog met de Vereenigde Staten. De tweede vraag was, of sir *R. Peel* voornemens was dezelven in te dienen, betrekkelijk de interventie in de Plata-rivier.

Sir *R. Peel* zeide in de volgende zitting de laatste vraag te zullen beantwoorden, betreffende de eerste, zeide hij, dat de voorstellen der Vereenigde Staten door den heer *Pakenham* als onaannemelijk beschouwd waren, en hij geweigerd had die over te zenden, hetgeen hij (sir *R. Peel*) lookte. Sedert had Grootbritanje nadere voorstellen gedaan, namelijk, om de beslissing van het vraagstuk aan eenen scheidsregter over te laten, doch hierop was nog geen antwoord bekomen. Hij verdedigde de verhooging van het budget, als moetende strekken tot vermeerdering der stoom-vaart en der krijgsmagt in Nieuw-Zeeland en China.

— De meeste Engelsche bladen, die beschouwingen leveren over de troonrede der koningin, zijn het eenparig daarover eens, dat dit eene der belangrijkste is, welke sedert jaren in het Parlement is uitgesproken. Over het algemeen is hun oordeel over deselve gunstig.

FRANKRIJK.

Parijs, 24 jan. De commissie van het budget van de kamer der afgevaardigden heeft besloten, dat zij, alvorens de verschillende budgetten te onderzoeken, zich het eerst onledig zal houden met dat voor de marine, welks cijfer het meest is verhoogd. De commissie wilde zich eerst overtuigen, of de vermeerdering van het materieel, hetwelk de minister voorstelt, in overeenstemming is met het personeel. Een der leden van de commissie heeft doen opmerken, zegt men, dat in 1840, toen het gouvernement eene buitengewone wapening heeft bevolen, verscheiden schepen niet in staat waren om zee te kiezen, uit gebrek aan zeelieden, ofschoon de koopvaardijvloot een aanmerkelijk aantal matrozen aan de oorlogsvloot had geleverd.

— Een der dagbladen beweert, dat te Parijs eene belangrijke tijding is ontvangen. Den 5den december zoude kapitein *Lavigne*, chef van het Fransche station van Haïti, geene voldoening kunnen krijgen wegens de beleediging, den Franschen agent, den heer *Dubrac*, aangedaan, zich met het fregat *Thetis* en de brik *Hussard* op geringen afstand van de haven hebben gepostecrd, en de stad beschoten. Op verzoekschriften van vrouwen heeft hij het vuur gestaakt en drie dagen [illegible] president *Pierrot*, die zich op eenigen afstand van de stad ophoudt, tijd van bedenking te geven; hij heeft echter zijn stellig besluit te kennen gegeven om de grove beleediging, zijnen landgenoot aangedaan, te wreken en te gelijker tijd de stoomboot *de Styx* afgezonden, om de *Griffon*, die op de kusten kruist, te ontbieden, ten einde des te beter in staat te zijn zich eene spoedige voldoening te verschaffen.

— Aan eene ongelukkige gebeurtenis hechten zich gewoonlijk geruchten van nog meerdere rampspoeden. Zoo maakte een hier ontvangen brief uit Algiers van den 16den gewag van een aldaar rondloopend bericht, volgens hetwelk generaal *Bugeaud* met [illegible] zijnen gevangen gemaakt zou zijn. Gelukkig heeft zich dit uitstrooisel niet bewaarheid; integendeel meldt een brief van den 16den, hedaan, dat het *Journal des Débats* geplaatst, dat die generaal zich met den marschalk-gouverneur ten noorden van Tiaret vereenigd heeft.

— Ofschoon de Engelsche fondsen, op het bekend worden der troonrede van de koningin, niet gerezen zijn, heeft die aanspraak aan onze beurs eene rijzing te weeg gebragt.

— Er had zich een, inzonderheid voor onze zuidelijke havens, hoogst ontrustend gerucht verspreid. Men zeide, dat de Pest in de Levant en bepaaldelijk te Alexandrië en Beyrut heerschte. De *Lougsor*, zeide men, was met de ziekte aan boord [illegible] men. Gelukkiglijk schijnt dit alles onwaar; tot minste blijven de schepen, die uit de Levant aankomen, van wege onze consuls in de schalen of havenplaatsen aldaar ondervinden [illegible], welke verklaringen [illegible] afgegeven zijn, dat de pest er heerschte. Alleenlijk schijnt men te weten, dat de *Lougsor*, reeds op de heenreis, bij zijne aantrek van Marseille, typhus-ziekte aan boord had.

Dagbladen [illegible] dat de gele koorts zich [illegible] heeft op de Westindische eilanden. Zij was te Buena-Vista aangebragt geworden door het ongelukkige schip *Ledain*, dat, vóór dezelfs komst in Engeland in [illegible] van 1845 het eiland had aangedaan, [illegible] het scheepsvolk in een der forten gehuisvest had, terwijl de officieren in de stad gehuisvest werden. Dit [illegible] de ongelukkige bewoners het gevolg, dat [illegible] tus tot 13 september, 31 menschen aan de gele koorts overleden. Thans hebben achter elkander twee schepen te Lissabon het berigt gebragt, dat het vreselijk zich hierbij niet bepaald heeft: de gele koorts is ook tot andere eilanden dezer groep overgegaan, namelijk op St. Vincent en St. Nikolaas; op [illegible] waren reeds 55, op het andere 15 personen gestorven. Op de ontvangst van deze tijdingen, heeft de Portugesche regering alle havens des rijks, Lissabon uitgezonderd, voor de schepen van de Kaap Verdische eilanden [illegible] gesloten.

— Bij verscheiden regimenten der armee is bevel ontvangen om, wanneer zij zich in het schieten naar het doel oefenen, de proef te nemen met eene uitvinding, welke men zegt, dat de geweerkogels belet, zoo zeer af te dwalen, als de ondervinding leert dat zij doen. Deze uitvinding bestaat hierin, dat dwars door het midden van den kogel eene ronde ijzeren stift van ongeveer drie Nederlandsche duimen lang en drie strepen dik (eene zoogenaamde *pointe de Paris*) gebragt wordt en achter denzelven uitsteekt. Deze soort van roer of staart, zegt men, geeft den kogel eene veel regter vlugt en doet dien dus ook, bij overigens goeden aanleg, het wit beter treffen.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 26 jan. Sedert kort heeft eene verlimmering aan het postkantoor ter dezer stede toevallig tot de ontdekking geleid eener te voren bij geen der postbeambten bekende kast, opgevuld met eene groote hoeveelheid onbezorgde brieven, dagteekenende van de jaren 1735—1755 of daaromstreeks. Die brieven zijn meerendeels afkomstig uit het Noordelijk gedeelte van Duitschland, Hanover en Hamburg. Het is opmerkelijk, dat niemand weet op te lossen, hoe die brieven daar alle opgestameld geworden en gebleven zijn. Vermoedelijk zullen dezelve naar het rehunt-kantoor, hetwelk, te 's Gravenhage aan [illegible] gezonden worden, alwaar [illegible] brieven geschiedt, onderzocht worden. Welligt zullen onze oudheid- en geschiedkundigen hunnen geest vaardig moeten maken, om van deze raadselachtige ontdekking den waren sleutel te vinden. (*H. B.*)

's Gravenhage, 24 jan. Het droevig sterfgeval van den jongen prins *Willem Frederik Karel Albert* dompelt niet alleen zijne, hier ter stede bijzonder geachte ouders in eenen diepen rouw, maar de geheele koninklijke familie, die het veelbelovende kind lief had, en van nader bij weet, hoezeer zijne ouders aan het knaapje gehecht waren, deelt dien rouw. Prins en prinses *Frederik* moeten ontroostbaar wezen en de prinses gedurig aan hevige zenuw-aandoeningen lijden, zoodat men niet zonder rede voor het behoud van [illegible] bezorgd is. Men wil weten, dat de hersen-ontsteking, aan welke de dood van dit geliefde [illegible] is van eenen val op het hoofd, bij gelegenheid van gymnastische oefeningen. Indien dit zoo is, zal dit tweede voorbeeld, gevoegd bij het ongeluk, onlangs aan eenen zoon van goeden huize te dezer stede, mede ten gevolge dezer ligchaams-oefeningen overkomen, aan ouders en voogden wel eenigen schrik inboezemen voor de beoefening der gymnastiek, die hier thans buitengemeen in den smaak valt.

— Men vernomt, dat het menschlievend gedrag van den engelschen koopvaardij-kapitein *Roxby*, in de redding van een gedeelte der manschap van het verongelukte Nederlandsch koopvaardijschip *Jan Hendrik*, in mei 1845, [illegible] aandacht niet ontgaan is, en dat Z. M. [illegible] gouverneur van Hoogstdezelve [illegible] over dat gedrag, aan welgemelden kapitein eene gouden doos, voorzien met eene toepasselijke inscriptie op de binnenzijde van het deksel, heeft gelieven te vereeren.

— Opmerkelijk is het, dat men in Engeland, alwaar men een zeer talrijk teekenschool opgerigt heeft, tot verscheidene [illegible] bekwame teekenaren [illegible] schrijven, dat men in den laatsten tijd vele begaafde teekenaars van het vaste land ontbiedt. Er moeten laatstelijk een twaalftal uit Amsterdam en elders in Holland te Londen zijn aangekomen; en nog meerdere zouden daar plaatsing kunnen erlangen.

's Gravenhage, 26 jan. De kolonel *Barre*, adjudant van Z. K. H. prins *Frederik der Nederlanden*, is gisteren naar Berlijn vertrokken, overbrengende de bedroefde tijding van het overlijden van den jongen prins.

Men verzekert, dat de begrafenis van den jongen prins, woensdag aanstaande, des avonds, zal [illegible] hebben, op de wijze, als dit in 1834, met [illegible] van zijnen broeder, het geval is geweest, [illegible] des avonds naar Delft overgebragt en [illegible] in den koninklijken grafkelder, is stille bijgezet worden, nadat alvorens de kist met het [illegible] verzegeld.

[illegible] verzoeken, nopens de vervanging van den minister van binnenlandsche zaken, zijn eindeloos. Het schijnt, echter, dat het voornemen bestaat, om voor het oogenblik alle moeijelijkheden uit den weg te ruimen, door de benoeming van den secretaris-generaal van het departement van binnenlandsche zaken, mr. *C. Vollenhoven*, tot minister *ad interim* van hetzelve.

— Men vernoemt dat de huiszoekingen, die door de justitie en politie, ondersteund door de militaire magt, heden morgen alhier hebben plaats gehad, hebben geleid tot de in-hechtenis-neming van zes personen, die verdacht gehouden worden van geldsnoeijerij of van misdadige in-omloop-brenging van gesnoeide munt. Deze personen zijn naar het huis van burgerlijke en militaire verzekering overgebragt. De bedoelde huiszoekingen zijn van heden morgen half tien tot des namiddags drie ure gehouden. Een aantal voorwerpen, waaronder eene aanzienlijke som gesnoeid geld, moet in beslag genomen zijn. Naar de in omloop zijnde geruchten, zou het der Rotterdamsche politie gelukt wezen eenige aanwijzingen omtrent de schuldpligtigheid van sommige der gearresteerden te kunnen geven, waarop hunne in-hechtenis-neming heeft kunnen volgen. Immers daaraan schrijft men de tegenwoordigheid van eenen der commissarissen van politie van Rotterdam bij deze huisvisitatiën toe. Het is te hopen, dat de justitie er eindelijk in geslaagd zij, de voornaamsten in handen te krijgen van den, die zich sedert geruimen tijd zoo kennelijk [illegible] schandelijke misdaad van geldsnoeijerij in deze residentie moeten hebben schuldig gemaakt.

— Op maandag 23 februari aanstaande zal aan het locaal van het gouvernement te Maastricht worden aanbesteed de aan te leggen en nader te bepalen rivierwerken, gedurende 1846 langs de Maas in Limburg. Het bestek zal op de gewone plaatsen ter lezing liggen.

— Door overlijden van den zeer geleerden heer dr. *W. C. L. Clarisse*, het rectoraat aan het Nassausch-Veluwsche gymnasium te Harderwijk opengevallen zijnde, zoo hebben curatoren van voormeld gymnasium uitgenoodigd allen, die den vereischten graad bezitten, de noodige bekwaamheid, ook in de wiskunde hebben (daar het onderwijs in deze aan het rectoraat speciaal verbonden is) en verlangen bij de vervulling dezer vacature in aanmerking te komen; zich vóór den 15den februari aan te melden bij voornoemd collegie in persoon of met vrachtvrije brieven, en overlegging van de noodige getuigschriften van bekwaamheid en goed zedelijk gedrag, met vermelding tevens, of zij al dan niet gehuwd zijn. Het traktement, aan dezen post verbonden, is *f* 1200, waarvan *f* 200 speciaal strekken voor het onderwijs in de wiskunde; vrije woning, geschikt tot het houden van kostleerlingen, en een minerval van *f* 10 jaarlijks voor iederen leerling.

Rotterdam, 25 jan. Het *Journal de Limbourg* meldt, dat er 40 buitengewone commiesen zullen benoemd worden voor Limburg, 69 voor Noord-Braband, en 22 voor Zeeland. Naar het dit blad toeschijnt, zou deze buitengewone maatregel genomen zijn, om de Belgische grenzen beter te bewaken.

Utrecht, 24 jan. Aangaande de uitgifte der muntbiljetten kan men nader melden, dat dezelve, door toevallige omstandigheden, nog eenigen tijd zal moeten verschoven blijven; omstandigheden, in verband staande tot den aanleg van de nieuwe gebouwen voor den munterij.

— Meer dan in vorige jaren heeft men gedurende het tegenwoordige jaargetijde in deze provincie overlast van vreemde bedelaars, vooral in de grens-gemeenten aan de zijde van Gelderland. Het garnizoen van Amersfoort levert wel vele patrouilles in den omtrek, maar deze schijnen òf niet menigvuldig genoeg uit te gaan, òf althans geen voldoenden afschrik in te boezemen; want over onveiligheid van personen en eigendommen hoort men algemeen klagen.

Regtswezen.

Arrondissements-regtbank te Hoorn.

Op den 14den dezer heeft de heer officier van justitie alhier, in eene uitgewerkte conclusie, zoowel door de behandeling als door haar onderwerp hoogst belangrijk, de wettigheid bewezen der gevestigde grondtienden, uit het leenregt voortspruitende, ook met toepassing en handhaving van artikel 25 der staatsregeling van 1798 en de daarop gevolgd zijnde wetten, dit onderwerp betreffende. Daartoe gaf aanleiding de voor onze arrondissements-regtbank ingestelde eisch van den graaf MAYTHYS JAN WORBERT VAN WASSENAAR tegen pachters van tienden van landerijen, liggende onder zijne heerlijkheid Aarts- en Hoogwoude.

Met belangstelling ziet men het vonnis in deze zaak te gemoet. Beslissende in eersten aanleg een notabel punt van politiek regt, zal het van veel belang worden geacht, dat dit vonnis, benevens de conclusie van gemelden officier, zal worden medegedeeld door de regtskundige bladen. Het zou te wenschen zijn, dat dit ook geschiedde met de vonnissen dier regtbank, benevens de zoo zeer ontwikkelde conclusiën van gemelden officier van justitie in eene reeks van acht zaken, gevestigde en novale tienden betreffende, gedurende het laatste jaar genomen. Door die openbaarmaking zoude worden bevorderd eenstemmigheid in beslissing van geschillen, aangaande deze zoo zeer gewigtige materie. Daardoor zouden de tiend-eigenaren, bij behoud van een vrijgevig politiek systeem, meer gewaarborgd zijn tegen de moeijelijkheden, welke zij thans ontmoeten, en die hen telkens noodzaken, om, ter handhaving van hun eigendom, zich tot de regterlijke magt te wenden. Mogt, bij eene wet, de afkoopbaarheid der wettige tienden worden gereguleerd tot bevordering der belangen van den landbouw en van de tegenwoordige staatkundige beginselen!

Hoorn, 21 jan. 1846.

Mengelwerk.

Schetsen uit de portefeuille van een' minister der XIX^de eeuw.

Es bildet ein Genie sich in der Stille.

EERSTE DEEL.

Vervolg van no. 46.

HOE IK MINISTER WERD.

Minister worden, jongenlief! is niet ieders zaak. 't Is een smerig baantje. Men moet zich wringen en draaijen, iedereen naar den mond praten, heden loochenen wat men gisteren verkondigd heeft, door allerlei kleine, enge, naauwe, bogtige gaatjes kruipen, en zelden komt men er zonder kleerscheuren af. Je reputatie krijgt er een geweldigen knak bij. Men moet doen als de schippers: het roer juist naar den anderen kant heen wenden dan waar men zijn wil.

Laveren, laveren, nooit regt door zee; dan kom je er niet. Als je ooit in 't geval komt, neem, leg het dan zoo aan. Schaf je een voorraad aan van phrases; breng ze, waar je maar kunt, te pas; breng ze ook te pas waar ze niet te pas komen. Op *zaken* komt het minder aan: maar 't is verwonderlijk, hoe veel de menschen aan *woorden* hechten. Geef hoog op van je hartkloppingen, "voor vaderland en vorst;" 't is een gezonde zin. Bezaai veel van de Koninklijke Majesteit, van holle, vreemde theoriën, van souvereiniteits-regten en van den Oranjevorst (Een Oranjevorst is even zoo goed nonsens als een Blaauwvorst, een Witvorst, een Roodvorst enz., maar dat doet er niet toe; 't woord maakt effect.) Spreek met veel ophef van je ministerie voor al wat vreemd en nieuw is en leuter over Nederlandsche eigenaardigheden. Als je eens wat moet slaande houden, daar de vreemdeling zelf geen weg meê zou weten, — zeg dan, dat dat nu Nederlandsche zin is. Zeg, dat je gruwt van Fransche liberaliteit, maar dat je opgetogen bent over Nederlandsche vrijzinnigheid; dat ministeriële verantwoordelijkheid, onzin is, maar dat je met hart en ziel de aanspraakelijkheid der staatsdienaren voorstaat. Zie hiervoor [illegible] in 1840 in het Staatsblad (n°. 2604):

»Mijne denkbeelden omtrent dit onderwerp berusten »niet op bloot *theoretische* bespiegelingen; zij zijn »evenmin uitgelokt door hetgeen wij bij *vreemden* »zien *gebeuren* en toepassen. Als *Nederlandsch* burger »en tot *Nederlandsche* burgers sprekende, wil ik alléén »op onze *eigene* geschiedenis, op ons *eigen* openbaar »regt, op onze *eigene* ondervinding, op onze *eigene* »nationale behoeften mijne redeneringen bouwen. Het »is reeds daarom, dat ik wenschte, dat de zaak met »juister *naam* genoemd, dat het vraagpunt in andere »*woorden* gesteld werd — en dat er geene spraak in »ons land ware van MINISTERIËLE VERANTWOORDELIJKHEID, maar van AANSPRAKELIJKHEID VAN STAATSDIENAREN. Wie van de eerste spreekt of daarover schrijft, »brengt zijne hoorders of lezers in den waan, dat er »over eene *vreemde* plant gehandeld wordt, welke men »op Nederlandschen bodem wenscht over te brengen. »Die het woord van *ministeriële verantwoordelijkheid* in den mond neemt, benigt een tooverwoord,

»en brengt partijzucht in beweging; zoo hij, die met »dat woord in den mond optreedt, niet zelf reeds »een bijoogmerk koestert, en het geheime doel heeft »om, door middel van de aanneming eener algemeene »uitdrukking, meer te verkrijgen, dan hij wel zou wil»len doen gelooven. Zoo is het met al de uitdrukkingen, »aan vreemde partijtwisten, aan vreemde regten ont»leend. Men rigt daarmede eene inderdaad niet natio»nale banier op. Ik ken in Engeland *whigs* en *tories*; »in Frankrijk *liberalen* en *monarchalen*; in ons »land hoor ik van de eersten nooit, van de laatsten »zeer ongaarne, gewagen. Namen zijn het van staats»partijen, welke wij bij ons niet moeten denken; »véél min wenschen te doen ontstaan. En allen ge»valle, het zijn en-Hollandsche namen, welke »réeds uit *dien* hoofde" (let wel op, FLORIS, omdat het en-Hollandsche *namen* zijn,) »gerekend moe»ten worden een niet echt Hollandsch denkbeeld uit»te drukken" (1).

Zie je, FLORIS! zoo helpt men de menschen van den weg. »'t Is geene *comedie*, goede vrinden, die ik u hier »vertoon! 't lijkt er niets naar; 't is een *schouwspel!*" »Jongens ja!" riepen ze, »dat 's waar ook; 't is een »*schouwspel*, en een *schouwspel* is geene *comedie*!" Beginje nu te begrijpen, FLORIS, dat OXENSTIERNA gelijk had, toen hij zeide, dat er zoo heel weinig verstand toe noodig was, om *menschen* te regeren? Om *ezels* te drijven en *schapen* te hoeden, — daar heeft men verstand voor noodig.

Als je nu maar iets van het IK-sche bloed in je lijf hebt, FLORIS, dan heb je in dat artikel van het *Handelsblad* al dadelijk eene zinsnede opgemerkt, die je, tot nadere gelegenheid, in je gehengen houdt. »Die het woord van ministeriële verantwoordelijkheid »in den mond neemt, bezigt een tooverwoord, en »brengt partijzucht in beweging; zoo hij, die met »dat woord in den mond optreedt, niet zelf reeds »een *bijoogmerk* koestert, en het *geheime doel* heeft »om, door middel van de aanneming eener algemee»ne uitdrukking, meer te verkrijgen, dan hij wel »zou willen doen gelooven." *Bijoogmerken* en *ge*heime bedoelingen! Dat zijn gulden woorden, FLORIS, die een minister of adspirant-minister altijd voor zijne tegenpartij ten beste moet houden. Maar, lieve jongen, in 's Hemels naam! nooit *regtstreeksche* beschuldigingen. Halve woorden, insinuatiën, een bedenkelijk hoofdschudden, dat doet magtig veel af; want de hoorder gaat in zijne *vermoedens* altijd verder, dan gij met uwe *woorden* zoudt hebben durven voen, en, lieve FLORIS! hoe kunt *gij* ooit aansprakelijk zijn voor wat *een ander* vermoedt?

Hoe het altijd voorkomen, FLORIS, alsof gij uwe betrekking moede waart; verklaar steeds, dat gij reikhalst naar den dag, waarop gij dien zwaren last van de schouders zult kunnen afwerpen; voorkom de anderen met te zeggen, dat gij zelf best weet en meer dan iemand overtuigd zijt, dat gij voor uwe taak onberekend en zwak zijt; — dan doet hetzelfde, door anderen gezegd, geen effect meer, en gij gaat door voor een al te nedrig man en een miskend genie. Affecteer toch vooral het te doen uitkomen, dat gij alléén uit pligtgevoel uwen post hebt aanvaard; dat gij dag en nacht peinst, zoekende naar een bekwamen opvolger, (dien gij nimmer vindt, al werdt gij duizend jaar!) die dan eindelijk is dan gij om zulk een zwaren post op zich te nemen. Laat het toch vooral aan de vertegenwoordigers gevoelen, dat zij het waren, die u dwongen om uwe bekoorlijke land-eenzaamheid te verlaten, dat het om *hen* te believen is, dat gij u de opoffering getroost hebt, om de advokaten-toga tegen den minister-rok te verwisselen; en laat hen dan zelven de gevolgtrekking maken, hoe ondankbaar het van hen wezen zou, wanneer zij niet alles deden wat in hun vermogen is, om iemand, die zich zoo hunne gevallen zoo zeer naar hunnen zin geschikt heeft, hier zooveel mogelijk zijne loopbaan aangenaam en gemakkelijk te maken. Hier hun te gemoet, wat de maagd van Orléans klaagde:

Kümmert sie das Loos der Schlachten,
Mann der Zwist der Könige?
Schuldlos trieb ich meine Lämmer
Auf des stillen Berges Höh'.
Doch du rissest mich ins Leben,
In der stolzen Fürstensaal,
Mann der Schuld dahin zu geben,
Ach! es war nicht meine Wahl!

Ik meen, jongen, ik merk, dat ik gewaltig heb afgedwaald. In plaats van u te vertellen, hoe IK het gemaakt heb, om minister te worden, geef ik u lessen, hoe *gij* het maken moet. Nu, het kan hoofd

(1). *National* is ook een on-Hollandsch woord; moet het daarom geschrapt worden, ook een »niet echt Hollandsch denkbeeld uit te drukken?"

(*Vraag van den Uitgever.*)

kwaad. Daarenboven gebeurt het zoo zelden, dat IK mij-zelven vergeet, dat gij het mij voor dezen keer — al ware het ook alléén *pour la rareté du fait*, — wel eens moogt vergeven. Maar nu ook geen oogenblik verwijld. Ik begin.

IK wilde dan minister worden. Nu 't was ook juist een gunstige tijd om uit visschen te gaan. De *oude* regering begon in minachting te komen; de *nieuwe* zou wonderen doen. Allemaal larie! Onder de ministers van der oude regering was er één, dien ik me uitkoos, om uit den zadel te ligten. 't Was een kerel met een kop, dat is zeker, maar hij paste in eene constitutionele regering als een Chinees op een stoomwagen. 't Was iemand van stelsel en van beginselen; maar een stelsel en beginselen, die hunnen tijd hadden gehad. 't Was grappig om te zien, hoe hij met de zoogenaamde volksvertegenwoordigers omsprong. Zoo lang ze op een afstand waren, maakten ze lawaai genoeg, — maar als het dan op stuk van zaken kwam, kropen ze stilletjes weder in hunne schulp: hij had er ontzag onder. Hij had in zijn leven al menigen kamp door te staan gehad; maar hij hield zich taai. Hij was eene antiquiteit, een réliquie, een fossiel minister, een versteend staatsman uit den NAPOLEONS-tijd. In 1840 stond hij nog, zoo als hij gestaan had in 1815; maar de grond, waarop hij stond, was ondergraven en ondermijnd. IK zag, dat er slechts één klein stootje noodig was, om hem te doen vallen, en IK besloot, dat IK hem dat toe zou brengen. 't Was niet edelmoedig, meenden sommigen, dat ik me nu juist zou op den voorgrond stellen, om den half verwonnene den genadeslag toe te brengen: den stervenden leeuw moest men niet schoppen. Ik had hem den *natuurlijken* ministerdood moeten laten sterven; en niet den zichtogende *geweldddadig* afmaken. 't Is wel mogelijk, dat het niet edelmoedig was; maar wat heeft een staatsman, een minister *in spe* met edelmoedigheid te maken? Als IK hem nu al gespaard had, — zouden *anderen* hem dan daarom ook gespaard hebben? En als een ander me dan eens die portefeuille voor den neus weggekaapt had? . . . . dan was ik aardig gefopt geweest, met mijne *Handelsblad*-artikels, mijne bestudeerde phrases en mijne blaauwboekjes! Zou ik al die moeite dan maar zoo voor niet hebben gedaan? Dat zou immers al te gek zijn geweest! *Charité bien ordonnée commence par soi-même.*

Maar hoe nu den strijd aangevangen? Tot een kamp man tegen man, voelde ik me niet opgewassen; want in bekwaamheden was hij mij verre de baas, aangenomen zelfs, dat hij van mijne uitdaging notitie had willen nemen. Ook wilde ik mij-zelven liefst niet persoonlijk in het geveckt mengen; IK zou het plan regelen; een ander zou het uitvoeren. Nu was er iemand onder mijne kennissen, dien ik daartoe juist geschikt oordeelde. Een vriend kon IK hem juist niet noemen, want als IK hem niet noodig had, liet IK me niet zeer lijfend over hem uit. Maar nu — dat maakte een onderscheid. Dien nam IK in den arm. IK stelde hem voor, dat, als IK eens minister werd, zeer zeker een groot gedeelte mijner advokaten-praktijk naar hem zou toevloeijen. IK liet hem gevoelen, hoe zeer het in zijn eigen voordeel zou zijn, wanneer IK tot eene andere betrekking overging, enz. *Enfin*, om het kort te maken, wij werden het eens. Hij zou niet ophouden van met woord en schrift den ouden minister te bestoken, tot dat IK mij, in het tumult, door dien val ontslaan, van zijne portefeuille zou verzekerd hebben. Dat was net een kolfje naar onze hand! HIJ: openlijk optreden, het werk doen, de pen voeren, (en hij had juist den slag, om den menschen te lokken: *veel geschreeuw* — dat maakt de aandacht gaande; — en *weinig wol* — dan behoeft men zich niet in te spannen om het te begrijpen); IK: achter de schermen blijven, de vruchten plukken, mijn mond houden. Zie, FLORIS! dat is nu eerst *de la haute comédie*. Zoó proefondeert men minister-obligaten.

't Ging alles naar wensch. De oude minister stortte van zijnen zetel, en IK zette mij in zijne plaats neder, »door 's Konings vertrouwen," zeide IK later, »tot die hooge betrekking verheven." Nu ja, Hij had het besluit mijner benoeming onderteekend. In 't eerst was men magtig blijde; nu zou er eene eeuw van vooruitgang, van geluk, van orde en vrijheid aanbreken! IK had immers een dief gefantaseerd, toen IK nog *echtelijk* was! Maar 't zou niet lang zoo mooi blijven. IK hoorde er nu al sommigen pruttelen.

(*Vervolg hierna.*)

Ingezonden stukken.

Varia.

(*Vervolg van no. 227 van 1845.*)

4.

Men zegt, dat, ten gevolge der schaarschheid en duurte der aardappelen, de consumtie van brood en meel zodanig toenam, dat in sommige plaatsen de *Gemaalbelasting* reeds ongeveer $\frac{1}{4}$ *meer* dan in gewone tijden opbrengt. Ook blijkt uit de voorhanden officiële opgaven, dat de recijnsen in 1845 pl. m. *zevende halve ton* meer hebben opgebragt dan in 1844. De opbrengst der gemaalbelasting zal, ongetwijfeld, gaande weg, nog toenemen, naarmate de geringe voorraad der, meestal slechte, onduurzame aardappelen opraakt. Over een paar maanden heeft men *nijpend* gebrek te wachten, en, mogt er nog zoo veel vorst komen, dat de aanvoeren gestremd worden, dan stijgen de reeds zoo opgedrevene prijzen der levensmiddelen nog hooger, en de ellende zal onberekenbaar zijn. Intusschen vaart de schatkist er goed bij; want de gemaalbelasting belooft dit jaar regt productief te zullen worden. De regering mag geen ongelijk toon zij den nood der behoeftigen, zonder wijders, eenvoudiglijk overliet *aan de zich nimmer verloochenende liefdadigheid der natie*. Een goed deel der liefdegiften, welke dezer dagen zoo rijkelijk gevorderd en zoo mild uitgereikt worden, vloeit als *gemaalbelasting* in de schatkist.

Of het echter der milde gevers aangenaam zal zijn, dat hunne *aalmoezen* dien weg opgaan; of het ook den schijn kan hebben, dat de schatkist zoo doende de algemeene ellende *exploiteert*, en of zoodanige stijving, aan 's lands middelen goedhouding verdient *van den zedelijken kant* — dit zijn vragen, welke ik liefst aan meer verlichten ter beantwoording overlaat.

5.

Volgens de Memorie van Toelichting der wetsontwerpen betrekkelijk het stem- en kiesregt, bestaat het collegie van provinciale staten, in Drenthe, uit 24 leden, waarvan gekozen worden:

Door de ridderschap, sterk 7, zegge zeven zielen . . . . . 4 staatsleden.
Door den stedelijken stand, sterk 12000 zielen . . . . . 5 »
Door den landelijken stand, sterk 61000 zielen . . . . . 15 »

Zegge 24 leden.

In *kieswaarde* staan dus in Drenthe $\frac{1}{7}$ *ridderlijke* zielen gelijk aan 2400 *stedelijke* en aan plus minus 4000 *landelijke* zielen.

Of de riddermatigheid in die provincie ook zwaar weegt! en *of* ons kiesstelsel ook tot *curieuse* uitkomsten leidt!

6.

In *Amsterdam* bedraagt (volgens het *Handelsblad*) het getal behoeftigen en onvermogenden meer dan 70.000; dus plus minus *een derde* der bevolking.

Een correspondent der *Utrechtsche Courant* heeft onlangs (in een artikel over de fameuse *représailles*, waarvan hij een liefhebber schijnt te zijn) te kennen gegeven, dat men buitenlandsch (in België misschien?) ons onze *welvaart* benijdt! *Nota Bene!* onze WELVAART!!!

Zoude de straks opgegevene verhouding der armoede ook tot de omstandigheden behooren, welke aan onze naburen stof geven tot benijding van onze *welvaart*?

7.

In weerwil der drukpers is het *palladium onzer vrijheden*," een recht dat [illegible] van eenen minister!

Ja, vooral, wanneer, terzelfder tijd als het uitgesproken wordt, drie regtsvervolgingen tegen dagbladen worden ingesteld, en de kleine compagnie van de hun bij palmen toegemeetene zegel-vrijheid worden beroofd. O diepten van 's ministers vijgeerige vrijheidsliefde! O constitutionaliteit — in *Nederlandschen zin!*

v. W.

Advertentiën.

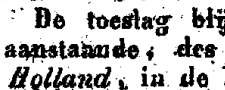

De Notaris Mr. *Js. TINDAL*, maakt bekend, dat het HEEREN-HUIS met OPEN PLAATS of TUINTJE in de Kerkstraat alhier, op den hoek van de Pastoorsteeg, Wijk F, No. 110, met de hoogen is ingezet op *f* 5199.

De toeslag blijft bepaald op den 9den Februarij aanstaande, des avonds ten 6 ure, in [illegible] *Holland*, in de Weverstraat te *Arnhem*. — De aanvaarding heeft plaats den 1sten Mei aanstaande, terwijl de bezigtiging, mits vooraf aan het Huis daartoe aanvrage doende, kan geschieden dagelijks, Zon- en Feestdagen uitgezonderd. — Omtrent de Veil-Conditiën is onderzigt te bekomen [illegible] Notaris. *Brieven franco.*

† † † De Heer *VAN DER LEE*, Mag[illegible]
† † SEUR van *Amsterdam*, zal, van den
† 28sten tot den 30sten dezer in het *Hotel des Pays-Bas*, alhier [illegible] zijn.

Marktprijzen.

NIJMEGEN, 26 Januarij 1846.

Hoezeer de aanvoer van tarwe heden in vergelijking van eenige vroegere marktdagen zeer klein genoemd kan worden, werden, reeds bij het begin der markt, hoogere prijzen aan de heeren ingewilligd, en ruimde dezelve, alschoon er slechts weinige (doch zeer willige) koopers waren, grif op. Voor *Hoogduitsche* is *f* 11.50 à *f* 12.00, voor gewone zoorten *f* 9.75, *f* 10.50 à *f* 10.75 besteed. — *Boekweit*, dat het begin der markt tot hooge prijzen verkocht, van *f* 9.00 tot *f* 9.75; doch bleef later zeer slap en werd toen van *f* 8.40 tot *f* 8.60 los gelaten. — *Gerst* door schaarschheid bedongen van *f* 5.40 tot *f* 6.00. — *Boekweit*, voor de aanvoer niet genoeg ter veil zijnde, ging van *f* 7.50 tot *f* 8.50, goed af. — *Haver* slap: *f* 2.75 à *f* 3.25. — *Witte Erwten* stonden voor *f* 14.00 à *f* 12.00 gehouden.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 27 Jan. 4 El 9 Palm 7 Duim; gew. 50 cm. 0 P.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.